PROROCI V ROZHODUJÍCÍCH CHVÍLÍCH

Lekce 11 od 6. do 12. prosince 2026

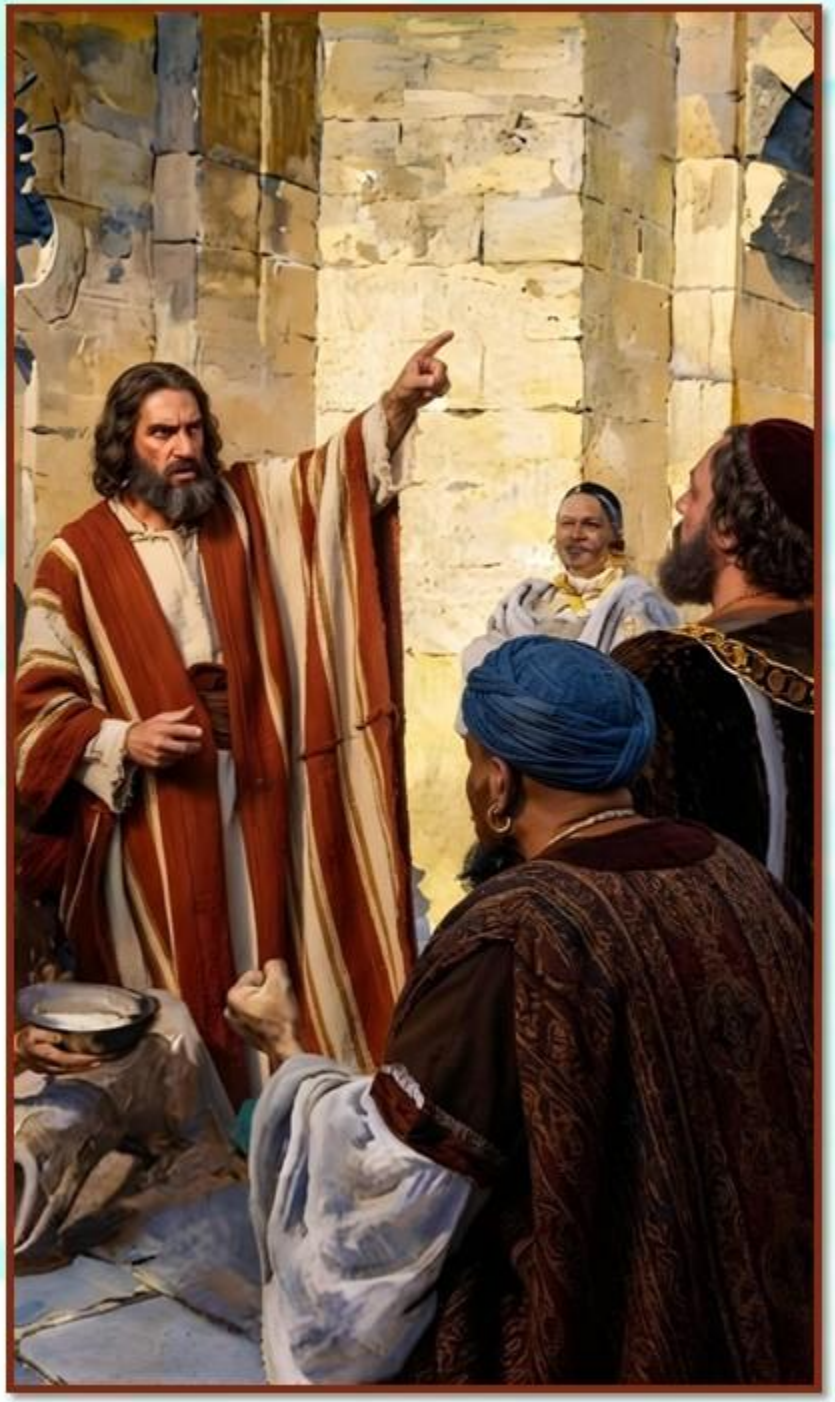

«Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům.»

(Ámos 3:7)

Bůh je Pán dějin. "Mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje" (Daniel 2:21).

Než učiní zásadní změnu v dějinách, Bůh ho varuje skrze své proroky (Ámos 3:7).

Proč to dělá? Protože nechce smrt hříšníků, ale aby se pokání, změnili své způsoby a měli věčný život.

Například kdyby se král Cedekjáš pokorně pokořil a činil pokání, Jeruzalém by nebyl zničen (Jeremjáš 38:17-18).

PROROCKÉ ZJEVENÍ

Varování před katastrofou

„Matka v Izraeli“

Výzva k pokání

Naděje ve vyhnanství

Prorok pro dobu čekání

VAROVÁNÍ PŘED KATASTROFOU

"Řekl [Hospodin]: "Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil."Ale Noé našel u Hospodina milost"
(1. Mojžíšova 6:7-8)

Během prvních generací lidstva vzývali Šétovi potomci jméno Boha, ale potomci Kaina ne (1. Mojžíšova 4:16, 26). Už v sedmé generaci existoval výrazný rozdíl mezi oběma skupinami: Lámech byl násilnický a polygamní; ale Henoch chodil s Bohem (1. Mojžíšova 4:19, 23; 5:22).

Od té chvíle se vše rychle zhoršilo. Synové Boží (potomci Šéta) se oženili s dcerami lidí (potomky Kaina) a odvrátili se od Boha, dokud "každý záměr myšlenek jejich srdcí nebyl neustále jen zlý" (1. Mojžíšova 6:1-5).

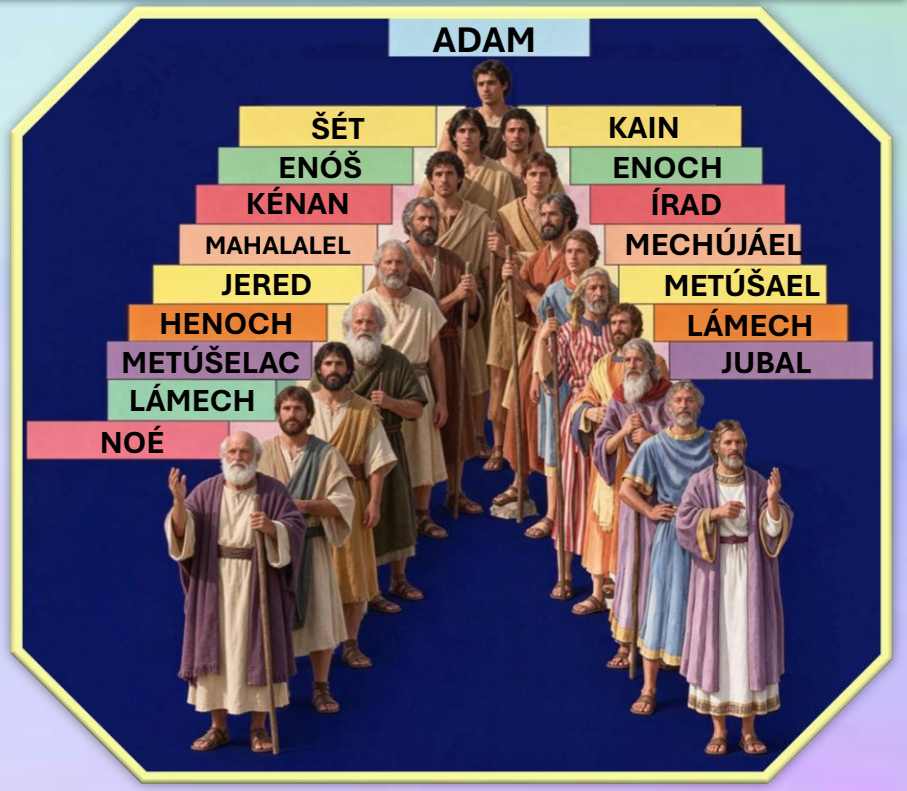

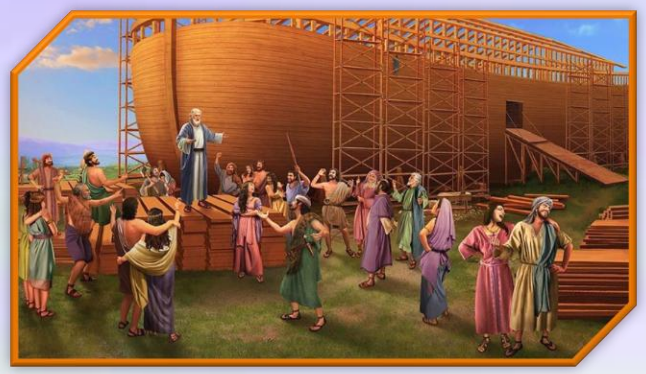

Z tohoto důvodu se Bůh rozhodl zničit hříšné lidstvo (1. Mojžíšova 6:6-7). Ale než tak učinil, dal jim šanci opustit hřích a být spaseni skrze svého proroka: Noema, hlasatele spravedlnosti (1. Mojžíšova 6:8.11-14; 2. list Petrův 2:5).

„MATKA V IZRAELI“

"Toho času v Izraeli soudila prorokyně Débóra, žena Lapidótova" (Soudců 4:4)

Po smrti Jozue a starších, kteří ho následovali, se lid Izraele zkazil a Bůh jim musel odebrat svou ochranu (Soudců 2:7.11-15).

V tomto období Bůh pomáhal svému lidu dvěma způsoby: poslal proroky, aby se pokání vykonali (Jud 6:8-10); a poslal jim soudce, aby je zachránili (Jud 2:16). V Deboře se obě funkce spojily (Soudců 4:4).

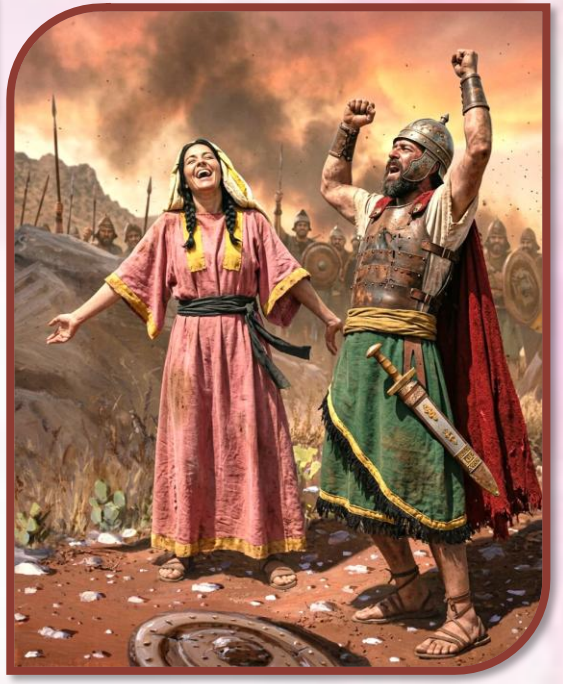

Debora předala generálu Bárakovi Boží rozkaz: osvobodit Izrael od Jabinu a porazit Siseru (Soudců 4:6-7). To bylo vojensky nemožné, ale Debora neváhala předat zprávu a podařilo se jí přimět Baraka, aby přijal poslání a vedl lid (Soudců 4:8-10).

Po působivém vítězství Izraele obrátili Deborah a Barak pozornost lidí k pravému Osvoboditelu, který jim zajistil vítězství.

K tomu společně zpívali píseň chvály Bohu za jeho velké vysvobození (Soudců 5:1-2).

VÝZVA K POKÁNÍ

"Tu přistoupil Elijáš ke všemu lidu a řekl: "Jak dlouho budete poskakovat na obě strany? Je-li Hospodin Bohem, následujte ho; jestliže Baal, jděte za ním!" Lid mu neodpověděl ani slovo" (1. královská 18:21)

Navzdory božskému úsilí bylo období soudců charakterizováno neustálým opakováním hříchu (Soudců 2:18-19). Založení Davidovské monarchie se zdálo tento trend omezovat, ale brzy se Izrael rozdělil a jeho králové (zejména v severním království) vedli lid k odpadlictví.

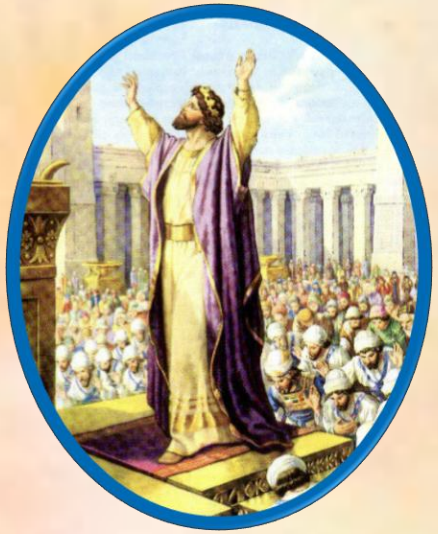

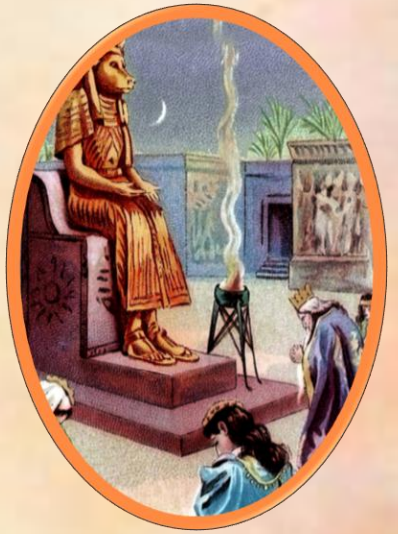

Za vlády krále Achaba byl Elijáš jediným Božím prorokem, zatímco Jezábel udržovala 850 proroků Baala a Ašéry (1 Královská 18:19).

Když Elijáš požádal lid o pokání, neodpověděli (1. Královská 18:21). Po velkém zázraku lidé nakonec přijali Boha (1. Královská 18:39).

Stejně jako moderní Elijáš je naším posláním volat k pokání ve světě, který Boha popírá.

NADĚJE VE VYHNANSTVÍ

"Měl jsi s nimi trpělivost po mnohá léta. Skrze své proroky jsi jim dával výstrahu svým duchem, ale neposlouchali. Proto jsi je vydal do rukou národů cizích zemí" (Nehemjáš 9:30)

Bůh poslal mnoho proroků do severního království – Izraele – ale ti se nečinili pokání. Nakonec musel povolit Asyřany, aby je vyhnali (2. Královská 17:5-6).

Jižní království – Judsko – zůstalo více či méně věrné Bohu, ale kvůli svým hříchům museli být také odvedeni do vyhnanství v Babylónu (2 . Paralipomenon 36:20).

Od počátku národního odpadlictví období soudců až do babylonského vyhnanství uplynulo osm století. Jak trpělivý je Bůh s hříšníkem! (Nehemjáš 9:30).

Ale ani v exilu Bůh nezapomněl na svůj lid. Tam také poslal proroky jako Ezechiela a Daniela. Když se lidé obrátili zpět k Bohu, přivedl je zpět do Jeruzaléma (2. Paralipomenon 36:22-23).

PROROK PRO DOBU ČEKÁNÍ

"Zjevení, které Bůh dal Ježíši Kristu, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzo stát; naznačil to prostřednictvím anděla svému služebníku Janovi" (Zjevení 1:1)

Ježíš Janovi zjevil příběh nástupce izraelského lidu jako Božího vyvoleného lidu: křesťanské církve (Zjevení 1:1). Tento příběh ukazuje církev, která stejně jako Izrael odpadla, a také ukazuje skupinu věřících, kteří zůstanou věrní až do konce časů.

Propletené vizemi soudu a zkázy, Zjevení nám dává slova naděje, která povzbuzují Boží syny a dcery, aby zůstali věrní.

Jan napsal, že až se Ježíš vrátí, vítězové budou mít místo v Novém Jeruzalémě, hlavním městě Nové země, kde budeme žít navěky bez nemoci, smrti nebo bolesti (Zjevení 21:1-7).

V těchto posledních dnech nám Bůh také poslal prorokyni, aby rozšířila naše poznání o událostech, které se budou stát, a aby nám pomáhala a vedla nás v našem křesťanském životě.

“V minulých časech Pán Bůh nebeský zjevoval své tajemství svým prorokům a činí v nich i dnes. Přítomnost i budoucnost jsou mu stejně jasné a ukazuje svým služebníkům budoucí příběh toho, co přijde. Všemohoucí se díval skrz věky a předpověděl skrze své proroky vzestup a pád království, stovky let před předpovězený-mi událostmi. Ozvěna Božího hlasu je slyšet skrze věky a říká člověku, co se má stát. Králové a knížata zaujímají svá místa v určený čas. Myslí si, že plní své vlastní cíle, ale ve skutečnosti naplňují slovo, které Bůh dal skrze své proroky”

(E. G. W.:Christ Triumphant(strana 327 – neautorizovaný překlad: Ivo Kapec)

PŘÍLOHA: HISTORICKÝ VÝVOJ ELLEN G. WHITEOVÉ

Prorocká služba Ellen G. Whiteov é trvala více než 60 let. Skrze ni Bůh posílal různé vize a poselství, která se postupně měnila podle potřeb vznikajících v začínající Církvi adventistů sedmého dne.

1844-1863

Po velkém zklamání povzbuzovala a utěšovala věřící

± 1863-1869

Prosazovala pro-zdravotní reformu

± 1870-1879

Pomáhala rozvíjet adventistický vzdělávací systém

± 1880-1900

Vyvažoval adventistickou teologii na základě ospravedlnění

± 1901-1903

Podílela se na reorganizaci denominační struktury

